

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre 4 korona
Fél évre 2 korona
Negyed évre 1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Neveljünk iparosokat!

Magyarország ifju nemzedékét már sorakoztatjuk az iskolapadok közé. Egy nagy hadsereg, amely a jövő nagy szellemi, politikai és gazdasági harcát fogja megvívni . . . Vajjon hogyan? Nagy kérdés ez, amelyre nehéz feleletet adni. Nehéz, mert a jövődőt előre látni nem lehet s mert az az anyag, amely a jövődő Magyarország hadviselő, államfentartó elemét jelenti, most még oly nyers, kiforratlan, hogy hovafejlődéséről még halvány fogalmat sem lehet szerezni.

Ennek az országnak ifju nemzedékét, vagy ha úgy tetszik, a nemzet virágát egyrészt az iskola neveli, oktatja, képi a nagy célokra. Az iskola az almamater, ahol a tudás, az ismeretek magvait hintik el a zsenge gyermeklélekbe, ahol az általános erkölcsi fogalmak, nemzetéleti, társadalmi és emberi eszmények iránti fogékonyságnak nevezik az ifjonti szívet.

Az iskola nevelő hatása nagy s úgy meglátszik benne egy nemzet jövődjének képe, mint a rengő tó vizében a föléje boruló lombos fáé. Ha az iskola jó, a jövő nemzedék tudásban, ismeretekben és erkölcsben elől fog járni, ha az iskola rossz, jaj a jövődőknek. Éppen ezért a társadalmi és állami legfőbb gondoskodás a kul-

turális intézmények közül elsősorban az iskolát kell, hogy körülölelje.

Magyarország nevelés-ügyétől, iskolai rendszerétől nem lehetünk éppen elragadtatva. De azért okunk sem lehet az elcsüggedésre, mert az utóbbi deccennium alatt óriásit haladt a magyar nevelésügy s az egyre születő tanügyi felformok azt a reményt ébresztik, föl bennünk, újabb deccennium ezen a téren a teljes eredményt fogja jelenteni.

A nevelésügynek azonban az iskola csak egyik szerve. Hivatalos szerve, amelyet éppen ezért nem is kell féltünk. Vannak azonban a nevelésnek olyan organumai, amelyeknek intenzív fejlesztése révén a jövődő Magyarország gazdasági alapjait rakjuk le. A nevelés gazdasági irányát, praktikus vonatkozását értjük alatta.

Az a bajunk éppen, hogy deákos nemzet lévén, erősen hajlunk a pusztán szellemi pályák felé. Orvos, tanár, ügyvéd van köztünk kvantum szátisz! És éppen ebből a körülményből kifolyólag a nagy kereslet folytán tulzsufolt-ság jelentkezik, nagy a proletáriátus is.

Kevés bennünk a hajlandóság a praktikus pályák iránt. Ipari, gazdasági nevelést nem igen szívesen adunk gyermekcinknek. Valahogy megkisebbitőnek, lealázónak tartjuk ezt.

Bizony kiskorúságunknak jellemzője ez a tény. Nézzük a hatalmas Anglia, a csodálatos Amerika példáját, az ipari,

a kereskedelmi, a gazdasági nevelés tette az államokat oly gazdagokká, oly hatalmasokká. A jövődő nemzedékek nagy koncepciója benne van a műhelyekben, gyárakban, az ipari, kereskedelmi és gazdasági forrongásban.

Használjuk fel a legkulturképesebb államok példáját. Neveljük mi is gyermekeinket praktikus, gyakorlati pályára, akkor a nemzet virága nem fog elvirágozni, nem fog pusztán színeivel gyönyörködtetni, hanem gyümölcsöt is érlel, akkor Magyarország jövődője, nagysága, e nemzet fejlődése, boldogulása biztosítva lesz.

Kereskedők önállósítása.

Minden fiatal embernek, aki kereskedelmi pályára lép, élete célja, hogy valamikor önállósítsa magát. Ez a cél buzdítja fokozott tevékenységre, ez lebeg előtte, amikor hangya-szorgalommal bőviti szakismereteit és gyűjti a vállalkozáshoz szükséges anyagi eszközöket.

Az önállósításra való törekvés azonban az újabb időben, éppen amikor az önálló kereskedő csak keserves kinlódásokkal képes magát a felszínen tartani, sok bajt, sok kellemetlenséget okoz, mert a magukat önállósító fiatal emberek sem a szükséges tőkével, sem az üzlet vezetéséhez szükséges

TÁRCA.

Látomás.

Fekszem idegenben, egymagam,
Testem s lelkem újra lázba' van.
Altatót hiába zsong a tenger,
Pilláimtól messze jár a szender —
Fekszem idegenben, egymagam

S im egyszerre halkan, csendesen
— Hogy' és merről, észre sem veszem —
Benyit hozzám az, ki odaát van
Ama titkos és tán jobb világban,
S hozzám lépked halkan, csendesen.

Ágyamhoz jó édes jó anyám
S rám néz busan, úgy, mint hajdanán,
S bár még forró homlokom le nem hűl,
Kissé szenvedésem mégis enyhül,
Amint rám néz édes, jó anyám.

Aztán igazítja fekhelyem,
Simogatla lázbeteg fejem,
S mintha minden kínom tovaszállna,
Olyan lágy, olyan könnyű lesz a párna,
Amint igazítja fekhelyem.

S most kezembe tészí jobb kezét,
S Ajkain megcsendül a beszéd:
„Hogy' vagy, édes, drága, jó fiacskám?”
„Jól vagyok már!” — mondom néki aztán
S csókkal halmozom áldott kezét . . .

Radó Antal.

A gyermek.

Irta: Lux Terka.

A beteg gyermek lehunyt szemmel lélegzetét visszafojtva figyelt. Az anyja azt hitte, hogy alszik, de a szemhéjak gyakori megrebbenése, ami az ébrenlét jele, nyugtalanította. Szerető aggodalommal vizsgálta a gyermek arcát s föléje hajolva, suttogva kérdezte:

— Nem alszol drágám?

A gyermek intett, hogy nem.

— Talán valami fájdalmat érzel? — kérdezte az anya ijedten.

— Nem, — suttogta a gyermek.

— Akkor mi bajod van? — kérdezte az anya s imádatlalt csókolta meg a kis homlokát.

A gyermek most felnyitotta a szemét s az ablakra mutatott.

— Valaki jár a ház előtt.

Az anya hallgatózott, de nem hallott semmit.

— Képzeldsz — szóló reszketve az ijedségtől, hogy ismét láza van a gyermeknek, de az nyugodtan nézett rá és megrázta a fejét.

— Nem képzeldöm — mondta határozottan és komolyan. — Ha nem hiszel nekem anyuskám, nézz ki az ablakon és meg fogod látni, hogy csakugyan jár valaki odakünn.

Az asszony csodálkozva nézett a gyermek komoly, szomorú arcába.

— Dehát ki járna ott, aki téged érdekel? — kérdezte bámulva. — Most, ilyenkor, éjféltűt?

A gyermek ismét lehunyt a szemét s amint hosszú, lecsukott pillái alól két fényes könyecsepp szivárgott elő, csöndesen suttogta:

— A papa jár ott.

Az anya rémülten, az ijedségtől szótlannul ült az ágy mellett. A gyermek is hallgatott. A betegszobát kis halványrózsaszínű éjjeli lámpa világította meg s szelid, ködös fénybe burkolta az egyszerű, szegényes butorokat. Intenzívebb fényben csak a gyermek ágya fölött függő kép ragyogott, a glóriásfejű, szelid Jézusnak a képe.

Nehéz, búbanatos éjjeli csönd borult a szobára s e csöndben szinte hallotta a megrémült asszony a nagy lsten ember szavát:

— Bocsássatok meg, hogy az én atyám is megbocsáthasson tinétek . . .

Az asszony csak a szemével, ijedt tekintetével magyarázta a glóriásfejű embernek az éjjeli csöndben:

— Nagyon bűnös ő uram! Gyermekekhez, hitveshez, becsülethez, az emberekhez, mindenhez elvesztette a jogát. Csalt, sikkasztott és börtönnel bünhődött. Szégyent hozott a családjára, a gyermeke nevére . . .

És a nagy bíró, az ember Krisztus, mintha megmozdult volna szűk rámájában, szomoruan és feddőleg nézett a keserűség kinjától gyötrődő asszonyra és így felelt:

— Mert ember volt, megtévelyedett s mint bűnös, megbűnhődött. A társadalom kidobta magából, a családja megtagadta s te, a hitves, leráztad magadról és gyermekekről még a nevét is annak, akit egykor szerettél. Pedig asszony vagy, aki közelebb van az Úrhoz,

körütekintéssel nem rendelkeznek és elhatározásuk sokszor csak a könnyelműség, a megunt alkalmazotti járom minden áron való lerázásának szándéka révén érlelődött meg. A vége rendszeresen az szokott lenni, hogy a hiszékeny hitelezők elvesztik a pénzüket, a meg gondolatlan üzletalapítók csődbe, sőt nem ritkán csalárd bukás miatt börtönbe is jutnak.

Ez nem megy mindig gyorsan. Az elégtelen pénzeszközökkel rendelkező fiatal kereskedőknek az üzletalapítástól a tönkretűlésig számtalan kínlódáson kell átesniük. Mert a kereskedőnek a pénzén becsületének egy része is tapad. Míg a kereskedőnek elegendő pénze van, mindenütt tisztelik és becsülik, amíg készpénzzel fizet, becses vevőnek tartják és elmondják róla, hogy okos és becsületes, még akkor is, ha néha kissé letér az erény ösvényéről.

Ha azonban a szegény kisebb kereskedő elvesztette pénzét, úgy az eladók kitérnek előle, épp úgy, mint a vásárlók, üzlete pangásnak indul, vonják tőle a hitelt s mindenki, aki mégis hitelez neki, igyekszik minél többet keresni rajta és a legrosszabb árut küldi neki.

Kedvezőtlen információkat adnak róla, mintha nem volna becsületes, üzleti összeköttetésre nem ajánlják — megvetik! Most nemcsak elvesz a tekintélye, de még meg is fosztják a becsületétől.

Minden ügyletet, melyet meg akar kötni, minden rendelést, melyet eszközöl, ama gonosz szándékának tulajdonítják, hogy másoktól kicsalja a pénzt, s ha a nagy és vagyonos kereskedő kiegyezkedik hitelezőivel, könnyen lépnek vele egyezsége, míg a szegényebb, kisebb kereskedőnek nem marad egyéb hátra, mint tönkremenni. Nincs részére mentőeszköz, nincs lehetőség, hogy pénzhez jusson és üzletét becsületesen tovább vezesse és jelentékenyebbé tehesse. Lenézik, még ha sohasem követett el

rosszat; pénzével elvesztette becsületét is.

Nem lehet tehát a kereskedelmi alkalmazottakat eléggé óvni attól, hogy meg nem felelő tőke híján üzletet alapítsanak, különösen pedig azokat, kik azt hiszik, hogy csak az önállóságban kereshetik boldogulásukat.

Azok pedig, akik mégis alapítanak üzleteket, különösen figyeljenek arra, hogy lejtős utra ne kerüljenek. Ha idejekorán megismerik helyzetüket, esetleg másképp rendezhetik be ekszisztenciájukat s ha egyebet nem is, legalább becsületüket menthetik meg. Igaz ugyan, hogy az ily veszedelmes lejtőre jutott kereskedőknek legnagyobb része nélkülözi azt az erélyt, hogy válságos helyzetük felismerése alkalmával elhatározhatnák, hogy a lefelé guruló kereket visszatartsák s inkább nyugodtan elviselik az őket ért veszteségeket, mintsem, hogy újabb hitel igénybevételével szaporítsák adósságaikat. Vakon bíznak a szerencsében, amely eddig éppen nem mosolygott rájuk és „va-banque“ játékkal remélik jóvátenni, amit a sors náluk elrontott. Így térnek aztán a bűn útjára, melyen a törvény sújtó hatalma éri őket utól.

A hegyes-völgyes országutakon figyelemzavaró táblák szoktak lenni, mikor és hol kell fékezni, a kereskedőnek ezt üzleti könyvei mutatják meg. Aki kevés üzleti tőkével rendelkezik, annak legalább helyes áttekintési tehetséggel kell bírnia és tudnia kell, mikor hagyja abba üzletét, melyet becsülettel tovább nem vezethet.

Ujdonságok.

— Személyi hír. Dr Fáy Gyula miniszteri titkár, az országos gazdasági munkás- és cselédség-pénztár igazgatója, tegnap este községünkbe érkezett, hogy a helybeli három temetkezési egylet választmányi tagjainak a járási főszolgabíró elnöklete alatt ma délután 2 órakor tartandó közös értekezletén szemé-

lyesen részt vegyen, s élő szóval ismertesse meg azon föltételeket, melyek mellett az országos segélypénztár a temetkezési egyletek mai nehéz viszonyai mellett az ügyvitel átvételére és a segélyezések teljesítésére vállalkozni hajlandó.

— Kisasszony-napja. Szeptember havának legpoétikusabb ünnepét ülte tegnapelőtt, e hó 8-án, a római katolikus egyház. Ezen az ünnepnapon Mária szeplőtelen fogantatását teljes hívó lélekkel ünnepli a katolikus anyaszentegyház a csodatevő szüzet, ki méltónak találtatott arra, hogy a Megváltónak édesanyja legyen és aki az anyaság mártkoszoujával a fején, úgy áll időtlen-időig előttünk, mint a keresztényi lemondás, az Isten végzésében való hűséges megnyilvánulás hófehér mintaképe. A mindszenti római katolikus templomban is e napon ünnepélyes szent misé volt Szűz Mária tiszteletére, melyen Kádár Szilveszter plébános celebrált segédlettel.

— Árpád emlékezete. A pusztaszeri Árpád-ünnepély vasárnap a közölt program szerint folyt le azzal a változással, hogy Pósa Lajos és Szalay Károly nem jöttek el. Az ünnepélyen ezúttal jóval kevesebben jelentek meg, mint más esztendőben.

— A Mindszenti Önszegélyző Szövetkezet jövő ciklusára még mindig lehet új tagoknak iratkozni a következő igazgatósági és felügyelő bizottsági tagoknál: Gelsy Péter, Baksay Illés, Pap Pál Pál, Bertók János, Keresztes Áron, Korom Gáspár, Baksay József, Gémes Lajos, Páncél Károly, Lovas Jenő, Schváb József. Tekintve, hogy a beiratkozás terminusa november hó 1-ével lejár, jó lesz igyekezni mindazoknak, akik tagjai óhajtanak lenni ennek az életrevaló humánus pénztárnak.

— Az orosháza—csongrádi vonal. Az orosháza—szentes—csongrádi vasut építési munkájával a vállalkozók serényen haladnak előre. Folyik a munka az egész vonalon, még pedig párhuzamosan úgy, hogy az alépítménnyel és felépítménnyel, vagyis a pályatest földmunkájával, kavicsozásával, slipper- és sínrakásával egyidejűleg a magas építkezés, tehát a felvételi épületek és őrházak munkáját is megkezdették. A vállalkozók terve az, hogy a vasutvonalat a maga

mint a férfi, mert az Úr az asszony szívébe szeretetet és bocsánatot oltott. Tanulj az én Atyámtól, akinek irgalma olyan nagy s a te világi hiúságból táplált gyűlöleted olyan kicsiny . . .

S Krisztus képe alatt a beteg gyermek megmozdult, felnyitotta szemét, megfogta az anyja kezét, pár percig szótlanul nézte a plafont s aztán így szólt:

— Meg akarok neked gyónni anyáskám . . . En láttam a papát, szeretem, megcsókoltam és ezt neked meg akarom mondani . . . Két hét előtt láttam először a papát, akkor, mikor künn voltam veled a Városligetben. Te ültél és olvastál, én meg a tó partján a hattukat ettettem. Te nem láttad ott azt a sovány rosszruhás embert, aki a padon ült, nem messze mihozzánk. De én láttam és ketten nagyon nézegettük egymást. Nekem nagyon ismerős volt ez a sovány, rosszruhás bácsi és akármibe mertem volna fogadni, hogy én ismerem azt a bácsit, csak azt nem tudtam, honnan ismerem. Egyszer aztán addig nézegettük egymást, hogy ő csókolt dobott felém és kérőleg tette össze a kezét, hogy menjek oda hozzá. Ekkor egy nagyott dobbant a szívem és rögtön ráismertem a papára, akit három esztendő óta nem láttam.

Itt egy kicsit elhallgatott a gyermek, egyet-kettőt köhintett, azután megszorította az anyja kezét s büszkén megcsillant nagy lázasfényű, könnyes szeme, amint dicsekedve folytatta:

— Ugy-e hogy jó emlékező tehetségem van? Akkor — tudod anyuskám — mikor

az a szerencsétlenség történt a papával, akkor még csak ötesztendős voltam és látod azért ráismertem. Pedig — folytatta a gyermek akadozva — nagyon megváltozott a papa. A haja ősz lett, a háta meggömbült, sovány szegény, a ruhája is csunya, de a szeme régi. Az én édes, drága papuskám szeme, aki olyan édesen kacsintott rám, mikor még ott laklunk az Alföldön s amikor együtt sétáltunk hárman a városban és nekem az a hatvanforintos hintaló olyan nagyon megtetszett, a Brunner bácsi kirakatában. Te nem akartad anyuskám, hogy a papa azt a drága lovat megvegye, de ő azért rám kacsintott és megvette a pompás lovat.

A kis fiu ismét köhögött s az anyja most már nem tudta visszafojtani könyeit. Sirt hal-kan, keservesen. A gyermek szemei is ködösen fénylettek, de azért folytatta:

— Ott a ligetben, akkor megcsaltalak, téged, anyuskám és azóta is, két hét óta, egyre csallak. De most már nem tudok tovább hallgatni és mindent elmondok neked. Én azóta mindennap találkoztam a papával, vagy az iskolából jövet, vagy amikor az öreg Julissal sétálni mentem. Oh anyuskám, ha láttad volna, mennyit ölelkeztünk és csókolóztunk mi a papával! Az ölébe vett engem, mint egy pólyásbabát, hintáztatott, ringatott, kacagott csókolt és sirt is egyszerre. Azután leültünk egymás mellé a padra a ligetben és én elmondtam a papának, hogy mióta lakunk Pesten, hogy hogy élünk, én mit tannok, hogy te egy nagy boliba himezel s hogy az Alföldön a rossz emberek és a törvény el-

vette a szép házunkat, a butorainkat s hogy a Milord kutyánk megdöglött. Elmondtam, hogy az öreg Julis dadám most is nálunk van, ő nem hagyott el bennünket . . . Ő, a Julis mindent tud. Ő is beszélt a papával, ő is sirt, mikor meglátta a papát, de neked nem mertünk erről szólni, mert te . . . te anyuskám, nem szereted a papát. Haragszol rá. Pedig ő téged is nagyon szeret. Elvittem egyszer arcképedet, a Julis mondta vigyük el és sirva csókolta a papa. És a Julis azt beszélte ma nekem, hogy amióta beteg vagyok minden éjszaka itt járkal a papa, az ablakunk alatt. Egész éjszaka, mamuskám és gondold meg, négy éjszaka egymásután! Pedig azt mondja Julis, tegnap éjszaka is esett az eső és a papa még meg talál hűlni. Aztán mi lesz vele ha beteg lesz? Látod mamuskám, ha te szeretnél engem, felhívnád ide a papát, ha te szeretnél. . . .

— Igen bizony — hangzott most az öreg Julis zokogó szava az ajtó felől, — ha a nagyságánk szive volna, kinyitná most az ablakot s felhívna ide ennek a kis árvának a szerencsétlen szülőjét. Mert hiába így meg úgy . . . a nagyságának semmi köze a törvényhez. A törvény is csak a maga dolgát végzi el és a nagyságának nem az a dolga, ami a törvénynek. Hát lelkem nagysága . . . Azt az ablakot . . .

— Nyisd ki, nyisd ki drága anyuskám! — könyörgött a kis fiu, a megrettent elkábult asszonyra, az Istenember is biztató szelidséggel nézett le:

— Nem az a te dolgod, ami a törvényé . . .

egésszében még ez évi november hóban átadják a forgalomnak, még pedig úgy, hogy akkorára a mágocs-zoltántéri szárnyvonal is forgalomba kerüljön, mert ez a vonal is építés alatt van már.

— **Miniszteri rendelet az alkoholizmusról.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter körrendeletet intézett a tanfelügyelőkhöz, így Scossa Dezső szegedi kir. tanfelügyelőhöz is az ifjúsági egyesületeknek az alkoholizmus ellen való küzdelme tárgyában. A miniszter hangsúlyozza, hogy az ifjúsági fölvilágosítással, visszatartással, elrettentéssel és példaadással kell harcolni az alkoholizmus ellen. Lehetőleg minden hónapban egyszer az ifjúság értelmi fokához mért előadást kell tartani. Az alkoholisták az egyesületekből egy évre kizárandók. Ajánlja a miniszter, hogy szemléltető képeket függeszzenek ki az egyesületi helyiségekben. A tanfelügyelőket felhívja a rendelet, hogy évi jelentésükben számoljanak be a tanulóknak az alkoholizmus ellen kifejtett működésükről.

— **Pusztaszer: országos búcsújáró hely.** A szeri pusztán szobrot emelt a nemzeti kegyelet, hazánk ezeréves fennállásának dicső ünnepén, honalapító Árpádnak. A honfoglaló vezér hatalmas alakja onnan néz szerte a pusztára, ahol hajdan vezértársaival együtt vérszerződést kötött és ahonnan megindulva, vérrel szerezte meg nekünk ezt a hazát. A honfoglalás ezeréves ünnepén emeltük ezt a szobrot; — nemsokára pedig új, nevezetes évfordulóhoz értünk. Két év múlva, 1907-ben lesz ezer esztendeje annak, hogy a honalapító vezér, kinek szobra a szeri pusztán hirdeti a magyarok kegyeletét — meghalt. Nincs állam, nincs nemzet ma a világon, mely megalapítója halálának ezeréves fordulóját ünnepelhetné. Ez a kegyelet csak nekünk magyaroknak adatott meg. A vasárnap tartott pusztaszeri Árpádünnepe az egyik ünnepi szónok: Szalay Károly ajkáról hangzott el a hazafias indítvány, hogy honalapító Árpád vezér halálának ezeréves fordulóját országos ünneppé avassuk. A hangot elkapta a szellő és vízi szét mindenüvé, ahol magyarok laknak. Visszhangra talál mindenütt és a hagyományos magyar kegyelet átfogja érezni e nagyszerű ötletnek nemzeti szempontból való fontosságát és erejét. A nevezetes és a világtörténelemben egyedül álló évforduló a szeri pusztára fogja szólítani a magyar országgyűlés mindkét házát, a vármegyéket és a magyar nemzet millióit, akik együttes erővel meg fogják vetni a néhai szermonostori apátság romjain építendő szentegyház alapját, valamint azt, hogy a pusztaszeri rónának egy hatalmas területe átalakíttassék a magyar nemzet búcsújáró helyének megfelelő teleppé. Az eszme szép és magasztos és nincs is kétség aziránt, hogy a szeri pusztá hova-tovább búcsújáró helye lesz Árpád vezér ivadékainak.

— **Olcsóbb lesz a levélbélyeg.** Az idei nemzetközi posta kongresszusnak egyik legérdekesebb tárgya lesz a nemzetközi levélbélyegek kérdése. A nemzetközi levelezés könnyítése céljából ugyanis egyforma levéljegyeket fognak készíteni s abból a célból, ha valaki a külfölddel akar levelezni és a címzettnek a válaszáért céljára levéljegyet akar küldeni, ezt a címzett minden nehézség nélkül felhasználhassa. Arról is szó lesz a gyűlésen, hogy a levélbélyegek árát általában leszállítsák.

— **Öreg adóvégrehajtók.** A szentesi városi adóvégrehajtók ellen — mint nekünk jelentik — régóta folyik a vizsgálat a miatt, mert állítólag az ő hanyagságuk és tehetetlenségük oka annak, hogy az adóhátralékok ijesztő mérvben fölszaporodtak. A vizsgálatot Szürszabó Nagy Kálmán h. adóügyi tanácsnok följelentésére a polgármester indította

meg s annak vezetésével Bugyi Antal főjegyzőt bizta meg. A vizsgálat befejezést nyert s a főjegyző jelentéséből kitűnik, hogy pusztán községi adó címén 144 ezer korona hátralék van. A főjegyző azt mondja jelentésében, hogy a hátralék fölszaporodása egyedül a végrehajtók tehetetlenségében leli magyarázatát. A három végrehajtó előregedett ember; egyik 72, a másik 73, a harmadik pedig 82 éves Négyesi Ferenc 40, Aradi Károly 31, Imrei Károly pedig 14 év óta szolgálja a várost, mint adóvégrehajtó. Hanyagságukért nem kívánja megbüntetésüket, csak azt akarja elérni, hogy a képviselőtestület ezeknek az előregedett embereknek kegydíjat szavazzon meg s helyettük fiatal embereket alkalmaztassanak, akik azután majd tüzzel-vassal hajtják az adókat.

— **Gyorsaság nem boszorkányság.** A gőz és a villam korszakában távolságok leküzdése tekintetéből ma már alig lepi meg valami az embert. Közlekedés, a gondolatok élő szavak közlése egy helyről, a legtávolabb eső helyekre is, olyan tüneményes gyorsasággal bonyolódik ma le, hogy ha ennek lehetőségéről csak ezelőtt 60—70 évvel is valaki beszélni mert volna, azt bizonyosan mint ördögökkel cimboráló boszorkányt égettek volna meg elevenen a máglyán. Gyorsaság nem boszorkányság, — ez ma nem üres példaszó már, mikor a telefon egy pillanat alatt viszi át az élőszót ezer meg ezer kilométer távolságokra és a táviró segélyvelis rendkívül gyorsan közölhetjük gondolatainkat messze tőlünk lakó egyénekkel. De azt, hogy a gyorsaság nem boszorkányság, mint a Szentes és Vidéke írja, a csanyteleki táviróhivatalnál egyáltalán nem akarják belátni. Szeghalomról ugyanis valaki f. hó 3-án délután fél 11 órakor távirati kérdést intézett Csanytelekre Fazekas László ottani lakoshoz egy súlyos beteg hozzátartozójának a hogy-léte iránt, megtudakolva, okvetlen szükséges-e, hogy ő — a kérdező — oda utazzék. Ez a távirat Csanytelekre érkezett f. hó 3-án délután 3 óra 35 perckor s ugyanakkor kézbesítés végett ott ki is adatott, a kézbesítő pedig kézbesítette a táviratot a címzettnek f. hó 4-én délután 4 óra 30 perckor, tehát teljes 24 órával az után, hogy a távirat Csanytelekre érkezett. Persze, a szeghalmi feladót az alatt győthette ezer kétség és amíg a csanyteleki táviró hivatal szolgálatkészsége és gyorsasága mellett választ kaphatott, akár meg is halhatott féltett betege, sőt akár el is temethették.

— **Földeladás Felső-Pusztaszeren.** Kecskemét város felső-pusztaszeri birtokán a kisteleki határon levő erdő mellett 26 részlet (3—6 holdas) szőlőtültetésre alkalmas homok földet ad el örök áron. Az árverést e hó 13-án reggel 8 órakor tartják meg Felső-Pusztaszeren a Lesi-féle erdőcsőszháznál. A vételár 30 év alatt törleszthető.

— **Nem kell Bécsnek a mi sertésünk.** A földmivelésügyi miniszter sürgönyileg értesítette Vásárhely város polgármesterét, hogy az osztrák földmivelésügyi miniszter Csogradés a vele szomszédos vármegyéből és községünkben is a sertések szállítását eltiltotta. Még nem tudjuk okát ennek a tilalomnak, annyi azonban bizonyos, hogy mi előbb rászorul majd a sógor a jó magyar alföldi szalonnára.

— **A Dunába kergetett katonák.** A 14. számú utászászlóalj, amely Szegeden állomásozik, a múlt hét péntekjén hidverési gyakorlatokat végzett a Pozsony mellett fekvő Heimburbán a Duna vizén. Csipős hideg hajnal volt. Mikor a hid elkészült, előírás szerint ekrazittal fölrobbantották. A gyakorlatot vezető tiszt megparancsolta az utászoknak, hogy félmesztelenre vetkőzve menjenek a vízbe és a hid anyagát hordják át a tulsó partról. A katonák teljesítették a parancsot és belevetették magukat a fogvacogatóan

hideg hullámok közé. Azután dideregve, elcsigázva tértek vissza szálláshelyükre. Szombaton reggel tizenheten lázba estek és estig már huszonöt, vasárnap pedig harmincan feküdtek súlyos betegen. A legénység között később föllépett a tifusz s a hadügyminiszter elrendelte, hogy az utászászlóalj Heimburbán maradjon. A zászlóaljnál szolgáló katonák magyar és délvidéki sváb fiuk.

Nyilt-tér.

(E rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a szerk.)

Nyilatkozat.

Ezton értesitem Mindszent község mélyentisztelt társadalmát, hogy a július hó 17-én rajtam elkövetett érdemtelen támadás, illetve bántalom megtorlását, melyet községükben lakó uri ember tett, a mai napon elintéztetnek nyilvánítom. Erre a hírlapi nyilatkozatra az adott okot, mert az illető uri ember bocsánatot kért tőlem, és kijelentette, hogy be nem számítható pillanatban követte el velem történt sajnálatos incidensét. Eme kijelentését elégtételnek nyilvánítom.

Hódmező-Vásárhely, 1905. szept. 7.

Szántó József

szabászatú divat akadémiát végzett
férfi-szabó

Nyilatkozat.

Szimcsák Sándor téglagyárostól ezelőtt két héttel megrendeltem 2000 drb. téglát és most, mikor azt elhordatni akartam, megtagadta a téglakiadását, azzal érvelve, hogy mivel a cserepet is nem ő nála vettem, hát nem ad téglát se. Ez éretlen bosszu által abban vélekedett nyilván Szimcsák úr, hogy ha ő nem ad téglát, hát minden megakad a világon. Nagyon csalódik. Mert nem nagy fáradságomba kerül és Mindszention nagy téglarakartarat létesítek, sokkal jobb téglából és akkor majd meglátnánk: mikép zsugorodna össze Szimcsák úr bosszuja apró szappanbuborékká?!

Mindszent, 1905. szeptember 9-én.

Mészáros Lajos.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

Ház eladás.

Egy főutcán levő ház szép nagy kerttel, vegyeskereskedéssel együtt szabadkézből eladó. Bővebb értesítés nyerhető a kiadóhivatalban.

Bérbeadó föld.

Gajda Antalnak a szegvári határban, a Zsigerhádi dűllőben levő 14 hold tanyaföldje hat évre haszonbérbe kiadó. Értekezni lehet vele Szegvár, II. tized, 139. sz. alatt.

FAJGALAMBOK

jutányos áron, páronkint is, eladók. — Bővebb értesítés nyerhető lapunk kiadóhivatalában. 2-4

Új lakatos-műhely

Mindszent község nagyérdemű közönségének szives tudomására hozom, hogy helyben, Szabadság-utca 782. szám alatt, Mihály János úr házában egy a mai kor igényeinek minden tekintetben megfelelő

lakatos-műhelyt

nyitottam. Elvállalok minden a szakmámba vágó épület- és műlakatosági munkákat, továbbá felelősség mellett javítok lokomobil, cséplőszekér, járgány, szecs-kavágó-, répavágó-, kukoricamorzoló- és vetőgépeket, ugyszintén kérekpárokat, varrógépeket és fegyvereket stb.

Szakszerűen készítek új vaskeríté-
seket, sirkerítést, kapu-, ajtó- és ablak-
zárat, valamint takaréktűzhelyeket, ke-
mence-ajókat és kályha-csőveket, me-
lyek javítását is elvállalom.

Törekvésem oda fog irányulni, hogy pontos, finom munkám és olcsó áraim mellett a nagyérdemű közönség bizalmát és támogatását állandóan kiérdeljem.

Teljes tisztelettel

Mindszent, 1905. szeptember 3.

Bálint Dávid,

épület- és géplakatos, gépész.

Eladó kocsi.

Egy kivágott oldalú, dupla ruganyos bőr-ülésű könnyű kocsi eladó. Bővebb értesítés nyerhető Kertész Mór tulajdonosnál.

Föld-eladás.

Gajda Ferenc szegvári lakos kórógyparti földje, melyből 8 hold kórógy, 7 hold lucernás, a többi szántó, összesen 30 hold, a 33-ik számú tanyával együtt haszonbérbe kiadó, esetleg örök áron eladó. Bővebb értesítés nyerhető Gajda Ferenc tulajdonosnál Szegváron, II. tized, 117. szám.

Értesítés.

A MINDSZENTI TAKARÉKPÉNZTÁR

ezennel értesíti ügyfeleit s a helybéli ügy, mint a közel vidéki közönséget, hogy azon helyzetben van, miszerint ingatlanokra a legkedvezőbb

hosszu lejáratu kölcsönöket

nyújthatja. — Bővebb fölvilágosítással s törlesztési tervekkel szolgál az Igazgatóság.

Harminc százalék megtakarítás

érhető el, ha rövidáru-, norinbergi-, divat- és cipőáru-szükségletünket

Kovács Sándornál Vásárhelyen szerezzük be.

Jelen kis hirdetésem olvasását tiszteletteljesen kérem, saját érdekében, figyelmesen figyeljen és meg fog győződni mit címed arról, hogy csakis pontos, jó és szolid kiszolgálás mellett kapja alant felsorolt áruimat olcsón, a Zöldségpiacon levő **rövidáru-, norinbergi-, divat- és cipőáru-üzletben.**

Nagy raktárt tartok: férfi-, női és gyermek-ingekből, gallérok, kézellők, nyakkendők, sétabotok, utazóbőröndök (kofferek), illatszerek, fésűk, legfinomabb szappanok, legjobb minőségű bőr- és selyemkezeltyűk, elsőrendű és többféle kötő- és horgoló-pamutok, cernák, kész kézimunkák és kézimunkákhoz való bármilyen selymekből.

Óriási választék: legfinomabb férfi-, női és gyermek-cipőkben, kitűnő füzőkben (miderek), a legjobb férfi-, női és gyermek-harisnyákban, remek kötők és alsószoknyákban.

Menyasszonyi kelengyék remek választékban. Báli belépő-gallérok, selyem sálak, legyezők, boák, ruha-kelések, a legszebb ruha-diszek, selymek, finom csipkék, mindennemű szalag-, gyöngy- és zsinórdíszek, selyem csipkeszövetek és selyem-hímzések, valamint minden a kereskedésem körébe vágó, de itt fel nem sorolt árukból nagy választékot tartok.

Midőn mélyen tisztelt címed szives pártfogását kérni bátor vagyok, maradok kiváló tisztelettel

Kovács Sándor, Hódmező-Vásárhely, Zöldségpiac

Nagy választék nap- és esőernyőkben! 1500 darab raktáron!

Nagy választék cipőkben! — 3000 pár állandóan raktáron!

Acetylen világítás

a legszebb, legolcsóbb és most a legmegbízhatóbb.

Költségvetés és árjegyzék ingyen és bérmentve

Korányi Viktor

magyar acetylen-ipar-vállalat

Budapest, VII., Dob-utca 73. szám.

Ház-eladás.

Üzletemet Mindszentről Vásárhelyre helyezvén át, ennélfogva a vasuti állomás mellett levő házamat és földemet örök áron, kedvező fizetési feltételek mellett, eladom. Továbbá raktáron levő összes épület-, asztalos- és tűzifa-készletemet a lehető legjutányosabb áron kiárulom.

Tisztelettel

Csótó Nagy István.

Dohányzóknak

fontos!

hogy az alábbi szivarkahüvelyeket használják, melyek elsőrangú gyártmányok és az egészségre ártalmatlanok

DIVA „TURUL“ JANINA
PRESIDENT HAVANA
RIS ABADIE CARTOUCHÉ
YILDIZ VERGÉ

Kaphatók Mindszenten egyedül:

Horváth Antal

papir- és írószer-kereskedésében.

Fenti cigarettahüvelyek 2-ös, 3-as és 4-es számban is raktáron vannak, ugyszintén a hozzávaló szivarkatöltő gépek is, melyek darabonként 20 fillérért beszerezhetők.